

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 32:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om den udenrigspolitiske situation].

Af Ritt Bjerregaard (S), Knud Østergaard (KF), Ebba Strange (SF), Ivar Hansen (V), Niels Helveg Petersen (RV), Arne Melchior (CD), Dohrmann (FP), Inger Stilling Pedersen (KRF) og Preben Møller Hansen (FK).

(Forespørgslen anmeldt 29/1 88).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 29:

Forespørgsel til miljøministeren:

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage med henblik på fremskyndelsen af oprydningen i kemikalieaffaldsdepoterne?«

Af Leif Hermann (SF) og Dorte Bennedsen (S) m.fl.

Forespørgslen anmeldt 15/1 88. Fremme af forespørgslen vedtaget 21/1 88).

Begrundelse

Leif Hermann (SF):

Siden kemikalieaffaldsdepotloven trådte i kraft i juli 1987, har antallet af fundne kemikalieaffaldsdepoter hvert år været i stigning. Det har Depotrådet, der er nedsat i henhold til loven, meddelt, og i den seneste redegørelse fra december 1987 oplyses det, at antallet af kemikalieaffaldsdepoter nu er oppe på 1.417.

Det er endda et tal, der formentlig er stærkt i underkanten af det korrekte tal, idet visse amtskommuner er bagud med ajourføringen af deres undersøgelsesmateriale.

Siden fremkomsten af dette tal i midten af december måned har formanden for Depotrådet i anledning af afslutningen af arbejdet i Miljøministeriets Affaldsudvalg udtalt, at dette tal inklusive udvidelse med olieforurenende depoter, der i dag ikke er omfattet af loven, formentlig vil komme op i nærheden af

5.000-6.000, hvis man også inddrager andre lossepladser med risiko for grundvandstrusler, samt at oprydningen vil tage omkring 30 år og koste mellem 6 og 8 mia. kr.

Som grundlag for denne forespørgsel har vi altså dette ganske betydelige materiale, først og fremmest indstillingen fra udvalget vedrørende affaldsområdets regulering, som ministeren har været så venlig at oversende til Folketingets Miljøudvalg, dernæst Depotrådets årlige beretninger siden 1984 samt Miljøstyrelsens rapport nr. 1 fra 1987 vedrørende alternative bortskaffelsesmuligheder for olie- og kemikalieforurennet jord. Dertil kommer en lang række bilag til disse indstillinger og betænkninger og redegørelser.

Men vi har også en temmelig uoverskuelig situation på selve lossepladsområdet, når vi ser på tingene ude i virkeligheden.

De to meget betydende forhold gør, at beslutningsgrundlaget nu skulle være til stede både for ministeren og for Folketinget. Det motiverer derfor berettigelsen af denne forespørgsel, hvis emne som så mange andre emner handler om de ulykker, en skødesløs fortid har påført os.

Besvarelse

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Denne forespørgsel drejer sig om fortidens synder. I dag indsamler vi kemikalieaffald og destruerer det på Kommunekemi. Tidligere blev det henkastet på lossepladser. Det giver problemerne i dag, først og fremmest for grundvandet. Derfor lægger regeringen stor vægt på, at oprydningen af kemikalieaffaldsdepoterne foregår både effektivt og hurtigt. Kemikaliedepoter, der forurener, skal efter miljølovgivningen fjernes af den, der er ansvarlig for forureningen.

I 1983 vedtog Folketinget en lov om kemikalieaffaldsdepoter. Denne lov skulle virke som et redningsnet i de situationer, hvor man står med en forurening, men ikke nogen ansvarlig forurener, som umiddelbart kunne bekoste en oprydning.

Loven fungerer således, at amtskommunerne er det første led. De træffer beslutning om igangsættelse af undersøgelser af kemikalieaffaldsdepoter, der ikke tidligere er undersøgt. På basis heraf afgør staten, hvilke afhjælpningsforanstaltninger der skal foretages. Endelig er